

[Arbejdsministeren.]

striarealer og om ydelse af statslån til oprettelse af værkstedshuse.

Nu kan man naturligvis lægge det op i et teoretisk plan, som det er forsøgt her af de ærede medlemmer hr. Søren Andersen og hr. Asger Jensen. Men mon vi ikke kunne prøve at tage rent praktisk på det? Der spørges, om denne opgave ikke kunne løses over egnsudviklingsloven. Men selv om man valgte denne fremgangsmåde, ændrede det jo ikke det princip, at der kunne gives støtte af offentlige midler, altså det princip, som de to ærede ordførere var modstandere af. Enten man foretager foranstaltningerne over den ene eller den anden lov, ændrer det ikke karakteren af den offentlige indsats til opgavens løsning.

Dernæst vil jeg sige, at egnsudviklingsrådet har den opgave at tage specielle problemer op i særlige egne af landet, nemlig dér, hvor problemerne er størst, medens beskæftigelsesloven er generelt anlagt og anvendes, hvor beskæftigelse overhovedet savnes. Dertil kommer, at der er forskel i den administrative fremgangsmåde: arbejdsministeriet har et nøje samarbejde med kommunerne landet over, herunder også landkommunerne, og ministeriet tilrettelægger ved samtaler med kommunerne den indsats over for arbejdsløsheden, som kan gøres i de forskellige områder. I det arbejde, som ministeriet her udfører i samarbejde med kommunerne, vil det være naturligt at gå ind på de muligheder, som industrigrundene og værkstedshusene giver. Den deling, der her er foretaget, er altså ganske naturlig.

Endelig har man opstillet det spørgsmål, om det er nødvendigt at løse problemet om etablering af værkstedshuse. Dertil vil jeg gerne sige, at det er nu engang sådan, at megen stor beskæftigelse er begyndt i det små, hos den lille håndværker. Kan vi give gode muligheder for en udvidelse af den produktion, han har, kan det også betyde varig og højere beskæftigelse. Medlemmerne er jo bekendt med, hvordan de små hånd-

værkere rundt omkring har det, og ved, at de ikke selv har de kapitalmæssige muligheder for at løse deres værkstedsproblemer. Hvis de derimod får mulighed for at løse dem i fællesskab, har de chance for en fremgang, som ikke alene bliver til fordel for dem selv, men også til fordel for beskæftigelsen. Derfor skal vi etablere værkstedshuse.

Så kan man spørge, som det ærede medlem hr. Søren Andersen gjorde, om det nødvendigvis skal ske ved hjælp af statslån. Dertil må jeg svare, at behovet for værkstedshuse har været stort gennem mange år, og der har gang på gang været gjort forsøg på at klare opgaven over den private finansiering, som de ærede medlemmer hr. Søren Andersen og hr. Asger Jensen omtalte. Det er ikke lykkedes, for der opstår en lang række problemer, når den enkelte lille mand, håndværkeren, økonomisk skal gå ind i denne opgave, både i forhold til det, han selv skal præstere, og i forhold til de finansieringsmuligheder, der foreligger. Det har vist sig, at selv om ønskerne har været meget store, også inden for en organisation som Dansk Arbejde, har det ikke været muligt at komme videre, og da vi altså gerne vil dreje beskæftigelseslovgivningen om i produktiv retning, gerne vil bidrage til en højere, en mere produktiv beskæftigelse, finder vi det naturligt, at vi ved hjælp af statslån optræder som fødselshjælper over for denne opgave, som ikke på anden måde har kunnet føres ud i livet i naturligt omfang.

Det er en forsøgsordning, vi gerne vil have gennemført på 3 år. Vi tror, der ligger en opgave her, en opgave, som trænger sig på til løsning, og derfor vil vi anbefale statslånsvejen som den i øjeblikket rigtige ordning. Skulle det senere vise sig muligt at løse opgaven ad anden vej, må vi tage stilling dertil, men selve det, at den private finansiering ikke har løst opgaven, som længe har trængt sig på, gør det nødvendigt, at vi nu gør en indsats på dette område.

Man kan ikke uden videre stille det op på den måde, som det ærede medlem hr. Søren